

Дѣдо Никола.

А азъ ща да ти кажа, че ти си или лудъ, или мислишь да полудѣешъ! Време ли е сега, кажи ми ти, да ходиме и да тѣрсиме жени, когато огньнѣ ни гори на главите? Дорде ние, мой байно, не оставиме женкарлъкътъ, то отъ насъ нѣма да бѣде ни риба, ни мѣсо. Отъ него цѣлъ единъ народъ отѣква помощъ и спасение, а той отива да са годява! Право е ималъ баща ми да каже, че женкарите сѣ по-гнуспави и отъ курвите! По-добре да не сѣ са родиле подобни войводи!

Я с ѣ н о в ѣ.

Говори ти щото щепъ, а азъ ща да права това, щото сѣмъ наумилъ, на нека и звѣздите да паднатъ отъ небето.

Дѣдо Никола.

А азъ ща пакъ да ти кажа, че ти трѣба да гледашь своята работа; а Стоянка да оставишь на насъ. Заклѣвамъ ти са, че азъ ща да я избава.

Я с ѣ н о в ѣ.

Не мога. Сѣрцето ми е въ Русчукъ, умътъ ми е въ Мидтатъ-нашовиятъ конакъ, а мъжеството ми е у Стоян-ка. Безъ нея азъ не сѣмъ човѣкъ, безъ нея сѣмъ мѣрт-вецъ. . .

Дѣдо Никола.

А какво си намислилъ да правишь?

Я с ѣ н о в ѣ.

Ща да ида въ Русчукъ, ща да убия Мидтата и ща да избава Стоянка.

Дѣдо Никола.

Сега са увѣрихъ вече, че ти си готовъ за лудни-

Хаджи Димитаръ